

כניסת שבת: 16:00
צאת שבת: 17:15
ר"ת: 17:53
לקבלת העלון במייל:
sagifrenkel@gmail.com
לתגובות והערות:
שניא 054-6868199

זה השער לה' צדיקים
יבואו בו

פרשת – ויצא

עלים וירדים בו (כח,יב)

אדם אחד דבר פעם עם רבי יואל מסטמער, והתפאר לפניו כי הוא מקים מצוות רבות ברכב שלו, בכך שהוא גומל חסדים עם עובדי דרך ומעלה אותם אל מכוניתו בנסיעותיו. "ובטוחני", אמר האיש, "כי אשר ישקלו בבית דין של מעלה את כל מעשי בימי חי, ויטילו על המאזנים את זכויותי על כף אחת ואת עונותי על הכף השנייה, ויהיו בגדר 'עולים וירדים' לחובה או לזכות, אזי ללא ספק יטילו גם את הרכב הגדול והכבד שלי על כף הזכות, ובכך משקלו הוא בודאי יכריע את הדין לזכותי, שכן רכבי גדול וכבד מאד..." חיד הרבי ואמר: "אכן, בודאי יטילו את הרכב הכבד שלך על כף המאזנים, והוא ללא ספק יכביד מאד את הכף, אבל האם מסגל אתה לשער מה כבד משקלה של עברה אחת!...?"

גנוב הוא אתי (ל,לג)

בימינו של הסבא מסלבודקא, התפרסם על צעיר יהודי ששלח ידו בגנבה, ומתוך רצון להשיג סכום קטן גדול בבית אחת, העז לפרע לבנק הממשלתי, אך הוא נתפס בעודו במעל והשלך אחר כבוד מאחורי סורג ובריח. "יודעים אתם כיצד הדרדר צעיר זה עד לדיוטה התחתונה?" אמר הסבא לתלמידיו, "מפני שהגנבה אצלו כבר עברה בתורשה. הסב היה תלמיד חכם, אבל היה גונב דבריתורה ממוחברים קדמונים ולא הזכיר דבר בשם אומרו. האב כבר היה גונב כבוד, והתכבד בכבוד שלא הגיע לו לפי מעלתו, וממילא אין פלא שהנכד כבר הפך להיות גנב של בנקים..." (שבת טיש)

ויחלם והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי אלהים עלים וירדים בו (כח,יב)
בחלומו ראה יעקב סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה ומלאכים עלים וירדים בו כשהיה האדמו"ר מגור ה"פני מנחם" זצ"ל ילד קטן צעיר לימים, שאלו אביו, ה"אמרי אמת" זצ"ל: איך יתכן דבר כזה, שהסולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה? איך הסולם לא נפל? על מה הוא נשען?

ענה ה"פני מנחם": הסולם נשען על העננים. תמה ה"אמרי אמת": "אם הסולם היה רך מן העננים, ויכול היה להשען עליהם – איך יתכן שהמלאכים טיפסו עליו?". נענה הילד ואמר: "מוכרחים לומר, שהמלאכים היו רכים יותר מן הסולם, שהיה רך מן העננים". "אם כך" – אמר לו ה"אמרי אמת" – "נמצנו למדים כלל יסודי: ככל שבו אדם יותר רך, כך הוא יותר מלאך..."

עוד מספרים, שפעם שאל האדמו"ר מגור ה"אמרי אמת" זצ"ל, את בנו הצעיר ה"פני מנחם" זצ"ל: הרי יעקב אבינו חלם על סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה ומלאכי אלקים עולים וירדים בו, מדוע הוא לא עלה על הסולם? השיב לו הבן: "אבא, זה הרי היה רק חלום". אבל האבא ממשיך להקשות: "אכן, זה היה חלום, אבל מדוע הוא לא חלם שגם הוא עולה בסולם?". השיב הבן: "לשם מה הוא צריך לעלות בסולם? הרי התורה אומרת: 'והנה ה' נצב עליו', הקב"ה נצב לידו, ומדוע עליו לטפס למעלה? הרי כל תכלית החיים וכל העמל שאדם עמל בעבודת השי"ת, היא להגיע למדרגה שהשי"ת יהיה 'נצב עליו', ומה לו צורך ביותר מכך?". כשיהודי חי את הקב"ה הוא מרגיש שהוא לידו כל הזמן, ואם כך – אינו חש צורך לטפס בסולם כדי להגיע אליו. (נאה דורש)

ויזכר אלהים את רחל (לכב)

התורה מספרת לנו: על לאה שויתרה לרחל, ועל זה בורא עולם שילם לה במזומן. הרב שטיינמן זצ"ל היה מביא דוגמא מר' איסר זלמן מלצר זצ"ל: שבזמנו, הסבא מסלבודקה חיפש ראש ישיבה והציע את המשרה לר' איסר זלמן, והוא לא רצה שחמותו תצטער מכך שהחתן שלה הראשון בלי משרה, בעוד שהחתן שלה הצעיר כבר ראש ישיבה, אז הוא אמר לסבא: שהוא יבוא ביחד עם גיסו שגם הוא ראוי, ושייכנע אותו לעניין והסכים. לאחר כמה חודשים ששניהם היו בהנהגת הישיבה, ר' איסר זלמן גילה שיש להם דרך שונה והם לא יכולים להיות ביחד, כל אחד אחר היה אומר "סליחה אני הבאתי אותו לכאן שיחפש לו מקום אחר, למה שאני אלך?"

אבל אדם כמו ר' איסר זלמן לא התנהג כך, וברגע הראשון שהיתה לו אפשרות לזוז משם, כשעלתה ההצעה לפתוח את הישיבה בסלוצק הוא הלך לשם וויתר.

אמר הרב שטיינמן זצ"ל לתלמידיו שרק היום עשרות שנים אחר כך אנחנו רואים כמה הרויח ר' איסר זלמן מאותו ויתור, שאין בית מדרש שלא לומדים בחיבור שלו "אבן האזל", ובסלוצק הוא זכה להכיר את חתנו הגדול ר' אהרון קוטלר זצ"ל, שהרים את קרן התורה בארצות הברית וגם הרב שך למד אצלו בסלוצק ושם הקשר ביניהם התחיל ואחר כך לקח אותו כחתן לבת אחותו. לדעת ולהכניס בבי ת ולילדים שמי שמוותר הוא המרוויח. (מקשיבים לקולך)

ויפגע במקום (כח,יא)

סיפר הרב דוד ברוורמן שליט"א: "הייתי בארצות הברית, פגשתי יהודי תלמיד חכם גדול, ששם המשפחה שלו 'בן שושן'. הוא מספר לי: 'אני רוצה לספר לך כוחה של התפילה. אני אספר לך מה שהיה. אני למדתי בארצות הברית בתלמוד תורה של פעם – היה הרבה משחקי כדורגל. מזה הילדים היו עושים עניין גדול בהפסקות. היה יום אחד שעשו משחק גמר של התלמוד תורה. התלמוד תורה מחולק לשתי קבוצות: א' ב' ג' ד' – זה קבוצה אחת, ה' ו' ז' ח' – קבוצה שנייה. א' עם ד' מול ב' וג'.

אני הייתי כיתה ג', והייתי שחקן משהו טוב. פתאום בא אלי החבר שלי ואומר לי: 'אני רוצה שתבוא תקרא איתי תהילים עכשיו'. אמרתי לו: 'מה? לקרוא תהילים עכשיו? אני רוצה לשחק בכדורגל!' 'תעשה טובה. אני בן יחיד, ויש לי עוד חמש אחיות. תעשה טובה. היום בבוקר קמתי, אמא לא הייתה בבוקר. שאלתי את אבא איפה אמא, אבא אמר לי: אמא הלכה ללדת. תעשה טובה, בוא תקרא איתי תהילים שאמא תלד בן. אני רוצה עוד אח, אני רוצה אח! מה, אני לא יכול לסבול שיש עוד אחיות? אני בן יחיד, אני רוצה אח! תעשה טובה, בוא איתי'.

אתה יודע, היה קשה לי מאוד", אומר הבן שושן הזה. "בכיתה ג' היה לי מאוד קשה. אבל אמרתי: חבר מבקש, מתחנן. קראנו תהילים, שיר המעלות. קראנו – אולי זה היה ב 10 – בבוקר – קראנו שיר המעלות כדי שלחבר הזה יהיה אח. קיצור, הוא מספר: אולי ברבע לאחת האבא בא לקחת את הבן שלו. הוא אמר לו: 'מזל טוב! אמא ילדה בת'. (כמובן שזאת היתה תפילת שווא. עד שהתפללנו, זה כבר היה אחרי הלידה. היא כבר בתשע כבר ילדה. אבל לא משנה, התפללנו).

עברו מאז הרבה שנים. מספר בן שושן, כשאני הייתי בגיל שלושים – אין הצעות, אין שידוכים. הייתי בגיל שלושים. יום אחד הציעו לי איזה אחת בת עשרים ושתיים, והשתדכתי איתה, ומצאה חן בעינינו, והתחתנו. ומי זאת? זאת היא אותה אחת שהתפללנו עליה בתלמוד תורה! זאת היא בסוף הייתה הכלה שלי!"

ככה מספר הרב ברוורמן, אומר: "שמעתי את זה מהרב בן שושן בעצמו, מבעל המעשה". אתה מתפלל, לפעמים אתה אומר לעצמך: "תשמע, התפילה לא עוזרת". תפילה עוזרת! לוקח זמן לפעמים. ככל שהתפילה תהיה יותר מעומק הלב, תפילה מאוד עוזרת. (עלון 'דרשתי קרבתך גיליון 17)

וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם (כח,יא)

סיפר איזה בחור: "אני למדתי בממלכתי דתי. ויום אחד עברה עליי רוח טהרה והחלטתי להתחזק. רציתי להיכנס לשיבה יותר חזקה, יותר טובה, להתקדם בלימוד. אבל הלימוד שלי היה מאוד רדוד. כל ישיבה שהלכתי להתקבל, לא קיבלו אותי. בחנו אותי ככה, אמרו לי: 'תיקח לעצמך משהו שתוכל ללמוד איתו, ככה זה לא הולך'. ועוד פעם ניסיתי וניסיתי, כמה ישיבות - לא הולך. קיבלו אותי כל מיני ישיבות פשוטות, 'תורה ועבודה' וזה... קיבלו אותי. אבל אמרתי לעצמי: אז אני אשאר כבר בממלכתי דתי וזהו, מה אני צריך משהו סתם, אני רוצה משהו להתעלות!

יום אחד הייתי באיזה בית כנסת, הגיע שם איזה רב לדרוש. הרב הזה דורש, באמצע הדרשה הרב סיפר סיפור: סיפר על איזה בחור אחד, קראו לבחור הזה משה מורחי. משה מורחי הזה, הוא בחור בישיבה גדולה, יום אחד החליט שהוא רוצה להתקבל לשיבה יותר טובה. באמצע הזמן אמר: 'אני רוצה ללכת'.

הלך לאיזה ישיבה, ביקש מהראש ישיבה, בחן אותו באמצע הזמן. אם היית משהו מבריק 'מילא', אבל כיון שהוא לא משהו מיוחד, משה הזה - לא קיבלו אותו. כשהראש ישיבה אמר לו שלא התקבל, משה נסע לציון של הרב כדורי. נסע לציון של הרב כדורי, קרא שמה את כל ספר התהילים. כשגמר לקרוא את כל ספר התהילים, הרגיש שהתפילה - וואי! התקבלה! התקבלה התפילה! חזר בחזרה הביתה. בערב מתקשר אליו ראש הישיבה: 'שלום, משה מורחי? אומר לו: 'כן'.

אומר לו הראש ישיבה: 'התקבלת לשיבה, תבוא'. ככה אמר לו. מה התברר? שבאותו ערב התקשר איזה גביר אחד גדול שתורם לשיבות, שתורם תורם לשיבה הזאת המון כסף. אמר לו: 'תעשה איתי טובה, אני רוצה שתקבל בחור בשם משה מורחי'. התקשר אליו בערב, אומר לו: 'משה, תבוא לשיבה'.

משה מגיע לשיבה, אמר לו ראש ישיבה: 'בוא, ניקח אותך לפנימיה'. סידר לו מיטה. יומיים הוא לומד בישיבה. יום שלישי מגיע בחור לשיבה, שואל את הבחורים: 'איפה זה המשרד של ראש הישיבה?'. אמרו לו: 'הנה פה, אתה רואה פה, זה המשרד של ראש הישיבה'. הוא בא, דופק. אומר: 'שלום, מה אתה רוצה?'. אמר לו: 'הרב, אני משה מורחי. גביר פלוני שלח אותי לרב, כי הוא אמר שהוא דיבר איתך והסכמת לקבל אותי'. ראש הישיבה חשב לעצמו: 'את המשה שהגיע עכשיו אני חייב לקבל אותו, זה באמת של הגביר. אבל משה הראשון... זה היה מקח טעות. אבל תראה, בינתיים ביומיים האלו הוא נראה טוב, שישאר פה'. ובסוף שני ה'משה מורחי' נשארו.

אדם חושב לעצמו 'תגיד, אתה נורמלי? הרי ראש ישיבה אמר לך כבר תשובה שלילית. אני לא מבין? מה אתה חושב שתפילה תעזור לך פה? מה יכול לעזור? זה מה שאתה חושב, אבל מה שאלוקים חושב, אל תשאל על אלוקים, תן לאלוקים לסדר לך את הדברים! עוזב אותך מהכל! אלוקים יסדר את הכל יותר טוב ממך'!

הבחור שישב בדרשה ושמע את הסיפור חשב לעצמו: 'תראה, אני לנסוע לרב כדורי - אני לא יכול. אני גר ב'בנה'. אני גר ב'בנה, לנסוע לירושלים אין לי כסף מיותר, אבל ב'בנה קבור רבן גמליאל, אני הולך להתפלל בציון של רבן גמליאל'. (הלך להתפלל בציון של רבן גמליאל. טוב... מה כבר רבן גמליאל יכול לעשות?) "אמרתי: קראתי חצי ספר תהילים אצל רבן גמליאל בציון, וביקשתי ממנו שיעזור לי להתקבל לשיבה טובה. זה מה שביקשתי ממנו. זה היה בצהרים.

בערב מתקשר אלי איזה בן אדם: 'שלום, זה יוסי?'. 'כן'. 'אנחנו פותחים ישיבה ב'גדרה'. ישיבה חדשה. אני דיברתי עם הרב שלך פלוני ופלוני, הוא מאוד המליץ עליך שאתה בחור באמת טוב מאוד. אני רוצה לפגוש אותך, לבחון אותך, להתרשם ממך. אם בעזרת השם ילך טוב, תתקבל לשיבה'. שאל הבחור: 'איך אני מגיע לשיבה?'. אמר לו הרב: 'זה בגדרה, ברחוב רבן גמליאל! אמר הבחור לעצמו: 'אי! קיבלתי את התשובה! קיבלתי את התשובה'! אתה תתפלל. אתה שואל: 'תגיד, איך זה עובד? איך זה יעבוד?' מה אתה שואל שאלות? מה אתה שואל? אמרו לרבקה עקרה היא, עקרה! אין מה לעשות, אין מה לעשות! לא, שיש לך מה לעשות - אין מה לעשות! כן, כל זה כשלא התפללת. אבל כשהתפללת - זה כבר משהו אחר לגמרי! כשבן אדם מתפלל מעומק הלב, זה כזה עוצמה, אי אפשר לתאר את העוצמה הזאת! (עלון 'דרשתי קרבתך גיליון 117)

הפעם אודה את ה' (כט,לה)

סיפר הרב דינר על אברך, מקרית ספר, בן תורה, עמל בתורה וירא שמים, שעשה בר מצוה לבן שלו. הוא רצה לחסוך את הכסף שעולה אולם, והחליט לערוך את סעודת המצווה בוילה של ההורים שלו במתניהו, שם יש להם חצר גדולה. הוא הזמין מאתים איש וקייטרינג שיביא לו לשם את הסעודה. הוא הגיע למקום בשעה שבע בערב עם כל המשפחה, כולם לבושים, חגיגיים ומחויכים. בדרך כלל הקייטרינג מגיע זמן ניכר מוקדם יותר, לארגן את האירוע. להפתעתו הם לא היו במקום. צלצל אליהם, ואז התברר שהאירוע רשום אצלם ליום המחרת... הטעות נבעה מכך שהוא הזמין אותם לתאריך כ"ב חשוון.

הוא התכוון לאור לכ"ב, אבל באולמות קוראים ללילה שלמחרת כ"ב חשוון. לא היה בא בחשבון לדחות את בר המצוה ביום – כל האורחים כבר בדרך... ומבחינת הקייטרינג לא היה בא בחשבון להתארגן להיום. כשסגר את הטלפון הרגיש שהשמים נופלים עליו. הרים ידיו אל על ואמר: "דיבוננו של עולם אני פונה אליך שתעזור לי", פנה לחדר צדדי והחל ללמוד. אשתו הרימה טלפונים לכמה קייטרינגים: "אנחנו צריכים אירוע לעכשיו למאתיים איש"... אך מכולם קיבלה את אותה התשובה: "אין אפשרות! קייטרינג שמכבד את עצמו נעדר מראש לכל אירוע ולא משתמש בשאריות..."

בתור מוצא אחרון, החליטה להתקשר לאולמות שמחה. שם מכינים אוכל בכמויות, אולי להם יש. לצערה הרב גם שם לא השיגה כלום. לא נותר לה אלא להצטרף לתפילות בעלה: "מאין יבוא עזרי? עזרי מעם ה'..." חצי שעה מאוחר יותר היא מקבלת טלפון מאחד האולמות שאליהם התקשרה: "מתברר שאנחנו כן יכולים לערוך לכם את האירוע. נגיע עם צוות גדול ותוך זמן קצר הכל יהיה ב"ה מוכן לשביעות רצונכם המלאה"... היא לא שאלה שום שאלה. לא כמה עולה? לא איזו מנה יש? העיקר שיבואו...

האירוע היה ב"ה מושלם! כשנגמר, שאל האברך את בעל האולם: "מה קרה פתאום? הרי בתחילה אמרתם לא, איך בסוף נהיה כן?" השיב לו בעל האולם: "קרה לי דבר שבחיים לא קרה לי. כל מי שמזמין אצלי אירוע אני כותב בצורה מסודרת את השם, כתובת, טלפון, איש קשר ובנוסף גם לוקח מקדמה. לתאריך של היום רשמתי: 'שבע ברכות. מאתים מנות. משה'. לא טלפון ולא מקדמה. אמרתי לעצמי: אם הוא לא שילם מקדמה, כנראה שאני מכיר אותו... והחלטנו שאנחנו חייבים להכין את האירוע. הכנו מאתים מנות ואנחנו מחכים. שבע וחצי – והבן אדם לא מגיע. שבע ברכות מתחיל לעתים מאוחר והחלטנו לחכות... אולם משחלף עוד זמן, ושום דבר לא נראה באופק, הבנו שכנראה נפלה כאן איזושהי טעות, ולא סגרנו את האירוע הזה. התקשרתי אליך והבאתי לכם את כל המנות, וגם המחיר שתשלמו יהיה המחיר הרגיל, למרות שהאוכל היה ברמה גבוהה יותר"

אמר אותו אברך: "אומרים לי שאני לא עשיתי כלום לטובת האירוע. שאני כל היום רק יושב ולומד... אמר הקב"ה: אני אראה לך חיבה מיוחדת ששמורה לעמלי תורה! אף פעם בהיסטוריה לא קרה, שאדם התקשר להזמין אירוע, ובעל האולם שכח ולא רשם את שמו. זה נס בתוך נס. ובשביל מי נעשה כל הנס הזה? בשביל מי שעמל בתורה. מי שלוקח לביתו את הקב"ה". (הגאון רבי גואל אלקריף שליט"א – שש באמרתך)

זכות דברי התורה בעלון יעמוד:
ה' ישמור את כל עם ישראל, וכל חייל ישראל וכוחות הבטחון.
בע"ה זיווג הגון, נועה בת יעל, קרן בת רחל, ספיר שמחה בת חנה, שירה דניאל בת ציונה.
לזרע בר קיימא: מורן בת רותי, לירז בת מרים. עדן שירה בת גילה.
לפרנסה בשפע: שגיא בן מרים, מורן בת רותי, לירון בן פנינה.
לרפואה שלמה: מרים בת ציפורה, שמואל בן דבורה.
לעילוי נשמות: ציפורה בת מורוור ז"ל, בנימין בן סולי ז"ל, חביב בן סולי ז"ל, בתיה בת סולי ז"ל, גבריאל בן מורוור ז"ל, מיכאל בן מורוור ז"ל, רחמים בן מורוור ז"ל, יחזקאל בן יהודית ז"ל, דבורה בת טובה ז"ל, יוסף מיכאלשילי בן רפאל ז"ל, שרה רוסיקו מנשרוב בת תמרה ז"ל, לעילוי נשמות חיילנו והנרצחים ב 7 לאוקטובר.
קוראים וקוראות נכבדים, נפתח אצלנו בשכונה כולל אברכים, על מנת לסייע להחזיק אותם מי שרוצה לקנות ברכה בעלון, ולהחזיק תורה על הדרך, כל שם לברכה 250 ₪ למשך שנה. ניתן להעביר בביט למספר 054-6868199. מי שרוצה לתרום לכולל גם בלי קשר לברכה, מצורף לינק:
<https://paypage.takbull.co.il/212sH>